

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Зрозумійте Правду
і правда
визволить вас!

ЙОАН 8:32

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ

написав

Й. Ф. РУТЕРФОРД

Відчиняйте ворота, нехай увійде народ праведний,
— що любить правду. —

Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе каміння з
дороги счисчайте, виставте прапор народам!

Ісаїя 26:2; 62:10.

(«The Standard for the People» in Ukrainian)

Printed in Switzerland

Copyrighted 1926 by
INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION

МІЖНАРОДНЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ
Ukrainian Department
18 Concord St. Brooklyn, N. Y. U.S.A.

Видавництво 1926

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Міліони людей на світі бажає щиро згуртуватися під такий прапор, котрий заporučав би їм, що будуть жити безпечно і щасливо. Люде тепер живуть в великім заклопотанню, бо не знають під який прапор мають стати. Ціль сеї книжки показати людам Божий прапор. Если спізнають і пійдуть за правдою, стануть справді свобідні. Тепер як раз надійшов час, щоби люде спізнали правду.

Був оден ворог спільний всім, котрий многими століттями затемнював світ перед правдою. Що є добре для одного, повинно бути добрим для всіх. Если люде зрозуміють се і навчаться йти правою дорогою, тоді воєн не буде більше; тоді сила не буде рішати о правді. Тоді земля стане пригожим місцем на мешканне людам. Бог сотворив землю для чоловіка, щоби він міг жити на ній в щастю. Мусить прийти час, коли чоловік осягне се, що Бог призначив. Однак хотяй була би така дорога, що завела би чоловіка до бажаного щастя, се не помогло би йому нічого, если би він про ню не знав. Тому найважніша річ — знанне.

Всіх людей на світі можна поділити на дві загальні класи: на пануючих і поневоленних. До послідних належать великі маси дюдей. Пануючу класу творять промисловці-банкірі, політикери і духовенство. Від часу до часу їх особи зміняються; часами з поневоленних хтось дістанеться на становище пануючих. Але успособленне їх позістає майже те саме. Самолюбство і особистий інтерес се причини всяких їх змін. До того всього поприводив всіх оден спільний всім ворог.

Між пануючою класою, а поневоленими приходить часто до боротьби. Если би на світі панувала правда до сього не приходило би ніколи. Гаразд одних повинен бути гараздом других. Народні маси бажють жити в мирі, на свободі, в гаразді і в щастю. Але досі на світі були вічно самі війни, а за тим йде убожество,

нужда, слабости, біль, терпіння і смерть. Люде не любили сього і хотіли захоронити себе проти сього, але на дармо. Чого бажали, не осягли.

Прапором називаємо програму або клич, під яким еднаються люде для осягнення своєї цілі. Пануюча кляса бажає тримати люде під своєю контролею. В тій цілі висуває певні кличі або програми і заохочує люде лучитися з ними, обіцяючи сповнити бажання їх серця. Сі кличі були різні в різних часах.

Промисловці і банкири-богачі на своїм прапорі виписують: «Дайте нам в наші руки більше майна і власти, а ми поділимо відносини і всім буде добре жити. Ми достарчуємо різних машинерій, средства перевозові і средства до наук. Тому ми повинні мати провід в своїх руках.

Політикери знова таке виписують на своїм: «Ми маємо висшу науку. З нас складаються всі правительства. Ми ухвалюємо і впроваджуємо в життя всі закони. Ми стоїмо на сторожі особистої свободи, майна і життя люде. Тому провід повинен бути в наших руках і всі мають нас попірати».

Духовенство різних церков говорить: «Ми пояснюємо Божий закон. Ваше житє і вічне щастє залежить від сього, чи пійдете за нами. Ми за вас будемо думати про духові справи. Не слухайте нікого, а тільки нас».

Хитрий сатана бачив, яку буде мати користь, если зєднає всі ті три части в одну пануючу клясу. В імя і під покривкою демократії вони кажуть: Теперішний порядок на світі і привательства є з Божої волі, і всі люде мають їх підпірати. Ми мусимо мати більше гроша, щоби бути готовими на случай війни, і так забезпечимо мир для себе. Ми мусимо боронити нашу стару релігію і наші старі інституції. Тільки ми можемо дати людем мир-спокій, добробут, свободу і щастє.

Але досвід потверджує, що всі ті кличі се пусті слова. Богатші в своїй закланности накопичують ще біль-

ші багатства, не зважаючи на ніщо. Політикиери стараються повалити одні других, щоби самим пійти в гору. Між священиками різних церков є різні науки, що противорічать собі; отже не може бути у них правди. А всі вони відзначаються безбожністю, гордістю і зарозумілістю і мають на думці лиш вигідне життя. Народні маси, видячи се, втрачають віру в Бога і довіру до них всіх. Вони бачать, що від них не дїждуться гревалого миру, ні не будуть мати добробуту, свободи ні щастя.

БАЖАННЯ ВСІХ ЛЮДЕЙ

Між людьми є багато чесних одиниць, що хотїли би бачити поліпшення не тільки свого положення але і других. Деякі з них видають великі гроші на будову бібліотек, читалень і наповняють їх книжками, щоби люде могли читати і приходити до розуму.

Інші знова закладають кооперативні товариства, думаючи, що такі може поліпшать положення народа. Та не всі люде розуміють значіння сього, і тому результати незначні.

Ще інші в инший спосіб стараються помочи людям поліпшити їх долю, але все те без ніякого більшого успіху. Всі бачать, що всі ті кличі не в силі помочи людей. Тому всіх огорнула боязнь і непевність. Бачать, що зближається нова війна ще страшніша, як перша, но помимо того не жалують гроша на диявольські военні матеріяли. Під великими податками всі стогнуть і упадають. До гіршого вже не могло дійти. Всі бажать, якоїсь зміни на лучше. Тому тепер виступає Бог з своєю порадою. На се як раз надійшов відповідний час.

НЕПРАВДА А ПРАВДА

Мусить бути причина, чому людські пляни не вдають. Если би людські пляни і кличі опиралися і йшли за порадою мудрого, справедливого, всемогучого і лю-

бого Бога, тоді напевно увінчали-б вони успіхом і принесли пільгу усім людям. Але пануюча кляса понехала і подоптала Божий закон, тому опинилася в темряві і в такому положенню, з якого нема виходу. Вони думали, що їх розум кращий над розум Божий. Але тяжко ошукалися, а з ними і всі люде.

Одинокий нарід, котрому Бог надав своє право-закон і правительственный устрій, був ізраїльський нарід. Вони не могли вибирати собі царя-управителя після своєї вподоби. Сам Бог був їх управителем. Він заключив з сим народом завіт, або угоду, щоби переконалися, що без Його помочі вони не можуть бути щасливі. Але Ізраїль упав. Чому? Бо вони забули на Бога і подоптали свою угоду-завіт, та пійшли за своїм найбільшим ворогом. Перша заповідь, дана їм, звучала: «Я Єгова Бог твій. Нехай не буде в тебе інших богів перед моїм лицем». Ся заповідь була дана для їх власного добра Єгова Бог був їх правдивим і одиноким приятелем, і тому Він приказав їм слухати Його. Та вони звернулися до інших богів, і впали. Се є доказом, що ніхто з людей не осягне задоволення і щастя, если пійде іншою дорогою а не Божою. Прапор Божий або Його заповідь се одинокий прапор для людей. Але хто є той Бог?

ПРАВДИВИЙ БОГ

Наше слово бог, переведено з єврейського слова ельогім — означає: могучий. Часами словом ельогім називано урядників або князів, а текож називано ним і Найвисшу Істоту. Всевічний Творець неба і землі має різні імена.

Коли Бог послав Мойсея, щоби висвободив Ізраїльтян з Єгипту, тоді Мойсей спитав Його, яке Його імя, щоби міг сказати людям, хто його посилає. «І промовив Бог до Мейсея: Я той, хто єсть (котрий сам із себе існує), і сказав Він: Так промовиш до синів Ізраїлевих: Сущий (сам із себе існуючий) післав мене

до вас». (2. Мой. 3:14) Той, що все був і є і буде, без вочатку і кінця, вічний. — Псал. 90:2.

Коли Бог заключив з Авраамом завіт-угоду тоді явився йому під іменем Бог Всемогучий. (1. Мой. 17:1) Це значить, що Він може все учинити, є всемогучий і ніхто і ніщо не може йому опертись. Що хоче те й чинить. Його воля є його законом. Він є висший понад всіх і все, і крім Нього нема другого подібного йому. — Ісаїя 42:5; 40:12, 23.

Коли фараон не хотів випустити Ізраїльтян, Бог так промовив до Мейсея: «Я являвся Авраамови і Ісаакови і Яковови як їх Бог Всемогучий, але з іменем моїм Єгова я не об'явився їм». (2. Мой. 6:3). Це вперший раз Він об'явив своє ім'я: Єгова, що означає того, що від себе існує. «Оден, що має безсмерте і живе в світлі неприступнім, котрого ніхто з людей не бачив, ані бачити не може. Йому честь і держава вічна». — 1 до Тимот 6:16.

Єгова всемогучий Бог, є Творцем неба і землі. Біблія є його слово правди, написана під його впливом святими людьми так, як Він цього бажав собі. — 2. Петра 1:21; 2. Самуїла 23:2; 2. до Тимот. 3:16; Йоан 17:17. [Про більше пояснення гляди до Гарфи Божої, сторона 15-20].

Земля се предивна планета. Різного рода сотворіння, що на ній об'являють мудрість і силу великого Творця. Всемогучий Бог сотворив її. На що? Він сам відповідає: «Я сотворив землю, створив на ній і чоловіка. Я — моя рука розпростерла небеса, та й усьому дав я закон... Так говорить Єгова, створитель небес: Бог, що створив землю і приспособив її, ...та й не на дармо сотворив її. Він приспособив її, щоб на ній люде жили. Я — Господь, а іншого нема». (Ісаїя 45:12, 18) «Рід (людський) приходить і рід відходить, тільки земля стоїть на собі во віки». — Кн. Еклезіяста 1:4.

ЧОЛОВІК

Чоловік не повстав сам з себе; він не є витвором еволюції, як деякі так звані учені твердять. Бог сотворив його, як читаємо в св. Письмі: «Господь Бог сотворив чоловіка з землі польової і вдунув (вдихнув) йому в ноздрі живе дихання (дух життя). І став чоловік душею живою. І насадив Бог сад у Едемі на востоці, та й осадив там чоловіка, котрого сотворив... І взяв Господь Бог чоловіка та й осадив його в Едемському саду порати його і доглядати. І заповідав Господь Бог чоловікови, кажучи: З усякого дерева в саду-раю можна тобі до вподоби їсти. Але з того дерева, що дає знатте доброго і лихого, з того не будеш важитись їсти, а то вмреш напевно того-ж дня, як скоштуєш з нього». — 1. Мойсея 2:7, 8, 15-17.

Бог сотворив жінку, як товаришку і помічницю чоловікови. «І сотворив Бог чоловіка в свій образ у образ Божий сотворив його, як чоловіке і жінку сотворив їх. І благословив їх Бог і сказав Бог до них: Плодіться і намножуйте і наповняйте землю і підневольйте її, і пануйте над рибою морською і над птацтвом небесним і над усім звірем, що движеться по землі». — 1. Мой. 1:27.

З сього видно, що Бог Єгова сотворив чоловіка, щоб він жив на землі вічно. Але заки Він міг уділити йому дар вічного життя, Він поставив чоловіка на пробу, чи він схоче опиратися злому а йти за добрим. Він умістив їх в краснім раю, де мали всього подостатком. Там обидвоє жили вони в мирі і достатку, були здорові, сильні і щасливі.

ФАЛЬШИВИЙ БОГ

Хотяй чоловік був совершенний в своїм організмі, то однак не мав ще досвіду. Він мусів мати певну нагоду, де мав показати, чи буде послухний Божому за-

конови, чи ні. Не послухати закону, означало згрішити, робити зле. Послухати його, означало жити праведно, робити добре.

Чоловік був сотворений, маючи бажання почитати свого зверхника. Розуміється, він хотів почитати і віддавати честь Богу Єгови, бо він знав, що Він є його Творцем і Добродієм. Але Сатана в своїй честолюбивості забажав, щоби люде йому віддавали честь, а не Богу. Тому намовив Еву, щоби не вірила словам Божим і їла заказаний овоч. В тій цілі ужив вужа, і в хитрий спосіб промовив до Еви: «Чи справді Бог сказав: Не мусите їсти ні з якого дерева райського? І каже жінка змієви: З усякого раськоїго дерева їсти можемо, тільки з дерева, що серед раю, сказав Бог не їдьте з нього, ані не можете доторкатись до нього, а то помрете». На се змій відповів: «Ні, ви не помрете. Бо Бог знає, що скоро попоїсьте з нього, відкриються вам очи і будете, як боги, знаючі добре і зле». (1. Мой. 3:1-5). Жінка зірвала овоч і зіла і тим згрішила; переступила закон. Муж її Адам також прилучився до сього. І він переступив закон. — 1 до Тимот. 2:14.

Таким чином сатана звів їх і був причиною, що вони обидвоє переступили закон Божий, покинули Бога а послухали Сатану. Він стався для них богом, але фальшивим. Св. письмо каже о нім, що він має державу смерти. — до Жидів 2:14.

ВЕЛИКА СТРАТА

Бог будучи вірним своєму справедливому закону, засудив чоловіка за його непослух на смерть. Через се чоловік стратив право жити, поступенно зближався до своєї кари і вкінці умер. Що Бог сказав се й сталося. Адам стратив право до життя і тому всі його потомки, котрі народилися після вироку на Адама підпали під сю кару. Се зовсім справедливе річ; і так само каже св. Письмо. (Псальма 51:5; до Римл. 5:15) Від тоді аж досі всі люде терплять і мучаться і на-

дармо гледають мира, гаразду і щастя. Все те чоловік стратив за свій переступ Божого закону.

Знаючи се можемо тепер бачити, чому Єгова є названий правдивим Богом, а Сатана фальшивим. Вправді Єгова міг перешкодити і недопустити; але Він хотів, **щоби рід людський запізнався з погубними наслідками зла і тому дозволив Сатані кусити людей.**

Люде множилися і з часом повстали численні племена і народи, котрі організувалися в держави або царства. Одинокий між ними нарід ізраїльський узнавав над собою Бога, як свого царя. Прочі-же народи були під впливом фальшивого бога або Сатани, і від тоді Сатана стався невидимим царем або богом цілого світа. Він всіма способами старався затримати людей під своїм впливом відвернути їх від любого і правдивого Бога і не дозволити пізнати їм правди о Божім плані для їх спасення і щастя. Ап. Павло (2. до Кор. 4:3,4) так о нім пише: «Коли-ж і закрите наше євангеліє, то закрите воно для погибаючих, в котрих бог віку сього осліпив думки невірних, щоби не засіяло їм світло євангелія слави Христа, котрий є образом Бога».

ЧОМУ ПРАПОРИ СВІТА Є ЗЛІ

Прапори, які виставляли людям промисловці, банкіри-богачі політикери і духовенство були і є злі тому, бо Сатана взяв сю клясу під свій вплив і зіпсував їх серце. Вони покинули Бога і подоптали Його закон. Тому сміло можна сказати, що їх прапор се прапор диявола, і тому не дає сього, що говорять.

Ізраїльський нарід упав, бо покинув правдивого і живого Бога. Ми нині маємо так звані християнські держави, але ними вони в дійсности не є. Замість руководитися законами Ісуса Христа, вони йдуть за наукою Сатани. Бога і правду подоптали, а пійшли дорогою неправди. Вони навіть встидаються імени Бога Єгови. Если ще уживають сього імени, то хіба для прикраси. Ні промисловці, ні богачі-банкіри, ні полі-

тикери ні духовенство не хоче узнати Бога ні його правди. В теперішнім часі більша часть духовенства не вірує в Бога і відкидає Його слово або Біблію, а на місце того ставить свою мудрість.

Сатана не має сили дати людям життя. Одиноким жерелом життя і щастя є Бог Єгова. (Йоан 17:3). Він сотворив чоловіка і дав йому життя. Бог відобрав йому се життя і право до нього за переступ Його закону. Тому Він одинокий може дати чоловікови життя. Чому-ж отже тратити на дармо час і шукати рятунку в людській мудрости? Людська мудрість в очах Бога є дурощами. О сім кожний переконається на собі самім. О сім переконаний кожний, хто знає і любить Бога. — 1. до Кор. 1:20.

ПЛЯН СПАСЕННЯ

Если Бог відібрав чоловікови життя за се, що той переступив Його справедливий закон, то як може Він дати нове життя чоловікови і бути послідовним? Сей запит був довгий час загадкою для многих людей. До сього ще сатані удалося позискати духовенство, котре засліплювало людей, щоби не бачили правдивої відповіді.

Бог, коли раз вирік свій засуд, вже не міг його змінити, ані усунути на бік і увільнити чоловіка. Справедливість і суд є підвалинами Божого престолу. (Пс. 89:14) Коли Бог вирік свій вирок на Адама, Адам мусів умерти. Одначе Бог міг постаратися, щоби другий совершенний чоловік рівний Адамови схотів добровільно умерти на місце Адама і за Адама, щоби через се Адам міг бути освободжений із смерти. Як гріх Адама пошкодив всім його потомкам, так і викупленне Адама через того другого поможе всім. — 1 до Коринтян 15:22.

В Божім пляні було, щоби відкупленне Адама і його потомків послужило на се, щоби всі люде отримали сприяючу нагоду заслужити собі життя. Коли

ся нагода буде дана, тоді кожному, хто з сього скористає і схоче підчинитися справедливому Божому закону, буде дане вічне життя в щасливім стані. Бог обіцяв, що Він відкупить людей від смерті і відкупить їх від сили гробу: (Осія 13:14). Божий закон предвиджував, що се може статись, віддаючи совершенно життя за совершенно життя. (2 Мой. 21:23). Та на всій землі не було такого, що міг би відповісти вимогам сього закону, бо всі люде були потомками Адама. — Псальма 49:7.

Але сила всемогучого Бога не знає границь. В небі був Льогос, початок сотворіння Божого, котрий був все послушний волі Бога Єгови і був в єдності з Ним. В своїм часі сей Льогос був перенесений з духового степення існовання на людський. Він стався чоловіком і замешкав між людьми. (Йоан 1:14) Єгова предложив йому дати найвисше місце в цілій вселенній, зараз по Собі, если Він підійметься доконати одного діла. Якеж те діло було? Оказати цілковитий і совершенний послух Божому закону серед найбільш несприяючих обставин. — до Жидів. 5:8, 9.

Льогос народився на світ совершенним чоловіком, котрий є знаний всім під іменем Ісус Назорей. Чому Він стався чоловіком? Слово Боже відповідає: Щоби дати себе, своє життя, яко викуп, яко ціну викупу за людей. (Мат. 20:28). Він прийшов на світ, щоби люде могли мати життя і то життя обильне. (Йоан 10:10). Щоби се осягнути, Ісус як совершенний чоловік мусів добровільно умерти як грішник, се значить, мусів умерти замість грішника, щоби заняти місце грішника, що був в смерті. О тім так Ісус сказав: «За се Отець мене любить, бо я кладу душу мою (життє моє), щоби знов прийняти її. Ніхто не бере її (життя мого) від мене, а я кладу її від себе, Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Сю заповідь я прийняв від Отця мого». — Йоан 10:17, 18.

Ісус мав право жити як чоловік. Умиряючи добровільно, він зрікся свого життя, як чоловіка, щоби лю-

де могли мати з сього користь. «Бо так Бог полюбив світ, що Сина Єдинородного дав, щоби кождий віруючий в Нього не погиб, а мав вічне життя. Бо не післав Бог Сина свого на світ, щоби осудив світ, а щоби світ Ним спасся». — Йоан 3:16, 17.

Ісус скінчив своє діло серед найбільше непригожих обставин. «Він понизив себе, бувши послухним аж до смерти, а смерти крестної. Через се і Бог вивисив Його, і дав Йому імя, котре є понад всяке імя, щоби в імя Ісуса клонили коліно всі, що на небі, на землі і під землею, і щоби всякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос є на славу Бога Отця». — до Филипян 2:8-11.

За кого-ж Ісус умер? Ап. Павло відповідає: Він скоштував смерти «за всіх людей». (до Жидів 2:9). Він віддав своє життя «на викуп за всіх, що буде доказано в своїм часі». — 1 до Тимот. 2:6.

Ісус за силою Отця воскрес з смерти і отримав божественну природу і вознісся на небо. В небі предложив своєму Отцю велику ціну викупу за людей. — до Жид. 9:24.

Чи священники не учать в своїх катехизмах, що Ісус умер за всіх людей, що Ісус є Відкупителем всіх людей? Одні учать, другі заперечують. Котрі учать, як от католики, то однак так затемнять своїми додатками, що виходить, що Ісус по правді не вмер за всіх людей. Хиба хто добре заплатить їм, сей по їх науці буде мати користь з смерти Ісуса Христа, а прочі ні. Інші знова — як се ділають многі протестанти — цілковито заперечують, немов би смерть Ісуса Христа мала якусь вартість для людей. Люде з здоровим розумом чуючи такі блудні науки, тратять зовсім віру в Бога і в Його сина Ісуса Христа, що умер за всіх людей. До того вони бачать, що між католиками а православними, між тими, а протестантами, заходить велика різниця що до наук підставних, але що до життя не різняться одні від других багато. Що біль-

ше, котрі називають себе ліпшими Християнами, живуть далеко гірше. Люде, бачучи се, відвертаються від них, як від брехунів, котрі тільки надуживають імя Бога для своєї користи. Так Сатана при помочи духовенства засіяв дорогу каміннями, щоби відвернути людей від Бога.

КАМІННЯ УСУВАЮТЬСЯ З ДОРОГИ

Так говорить Господь: Прийдіть і розсудимось: Коли-б гріхи ваші були, як багрянця, я моє сніг убілю; коли-б як кармазин були червоні, обмию їх, як вовну. (Ісаїя 1:18). Ціла вселенна свідчить про найбільший порядок Божий. З сього мусимо заключати, що й Божий плян є розумний.

Одним з найбільших каменів спотикання для людей, котрого священники так дуже держаться, се їх наука, що люде мають безсмертну душу і що по правді нема смерти, бо душа живе вічно. Здорово думающий чоловік спитає: Если людська душа є безсмертна і не може умерти, тоді як може смерть Ісуса бути ціною викупу? Як міг Ісус бути відкупителем безсмертної душі, се є, душі, що не може умерти? Такою наукою священники заперечують ціну викупу.

Безсмертність душі се найперша брехня, яку сказав Сатана. Так посвідчив Ісус. Бог сказав до чоловіка: ти умреш, а Сатана сказав Еві: Ні, ти не вмреш. А священники те саме повторяють. Ісус сказав, що диявол брехун. (Йоан 8:44). До якої-ж кляси причисляються священники?

Св. Письмо каже, що Бог сотворив чоловіка з пороху земного і вдував йому в лице дихання життя і що чоловік є душею. (1 Мой. 2:7). «Бо кожда душа, що робити буде яку роботу в день суботній, буде вбита». (2. Мой. 31:14). «Всяка душа, що їсть тук скотини, котру приносять в огнянну жертву Господеві, викорениться з між людей своїх». (3. Мой. 7:25) «Но та душа, що піднявши руку кому що заподіє... наругався він з

Господа; і викоренити мусять сю душу із серед люду». (4. Мой. 15:30). «І післав Йосиф і прикликав батька свого Якова і всю родину свою, сімдесят і п'ять душ». (Діяння Ап. 7:14). «За днів Ноя, як строївся ковчег, в котрий мало, то є вісім душ спаслося від води». — 1 Петра 3:20.

Отже св. Письмо каже, що душі їдять і роблять і убивають других і що їх можна убити. Бог учить, що сам чоловік є душею. А що чоловік вмирає, отже він яко душа вмирає. «Та душа, що грішить та й вмерти кусить». — (Езекиїл 18:20, 4; Псал. 89:48). Хто-ж тоді говорить правду, чи Бог в своїм Слові, чи священники в своїй мудрости? Кого більше треба слухати, і кому вірити?

Дальше священники учать, що чоловік коли умре зраз по смерті отримує відповідну заплату. Добрий йде до неба, не так дуже злий ні добрий йде до чистилища, а злий йде на вічні муки до пекла.

Св. Письмо учить зовсім инакше. «Бо прийде Син Чоловічий в славі Отця свого з ангелами своїми і тоді віддасть кождому по ділам його». — сказав так сам Ісус Христос (Єв. Мат. 16:27) «Пасіть стадо Боже, що у вас, доглядаючи не по неволі, ані для поганої користі, а з доброго серця, ...а як явиться Начальник пастирів, прийме те невянучий вінець слави», — так учив ап. Петро. (1 Петра 5:2, 4) «Для того не судить перед часом, аж прийде Господь, котрий висвітлить сховане в темряві і виявить думки сердець, і тоді буде кождому похвала від Бога» — так учив ап. Павло. (1 до Коринтян 4:5). Отже Ісус учив і так апостоли вірили, що надгороду отримують, аж як прийде Ісус Христос вдруге.

А за той час «мертві нічого сінько не тямлять». (Еклезіяст. 9:5). «Мертві не будуть хвалити Господа, ні кі ті, що йдуть до аду (до місця мовчання)». (Пс. 115:17). Всі мертві спочивають в гробах, так учив сам Ісус Христос: «Не дивуйтеся сьому, бо йде година,

коли всі, що є в гробах, почують голос Сина Божого і повикодять» з гробів. (Єв. Йоана 5:28). Всі мертві спочивають сном смерті в землі. — Даниїл 12:2; 2 Петра 3:4.

Слово пекло, котре приходить в Бібліях, переведене з єврейського слова шеол і означає властиво гріб, могилу, стан смерті, а не місце вічних мук і тортур. До того місця йдуть всі умерші, навіть сам Ісус Христос був там три дні.

Вічні муки є другим каменем спотикання, який положив Сатана на збещенне імени любого Бога. Йдучи за його підшептами всі священники учили, що Бог Єгова є найгіршим ворогом людей, котрий готов мучити їх цілу вічність. Ціль Сатани була: відвернути людські серця від справедливого і правдивого Бога, повного найбільшої любови.

Люде нераз питали самих себе: Если пекло є місцем вічних мук, тоді хто раз там дістанеться вже не може вийти ніколи звідтам. Отже тоді всі, що поумерали за 4 тисячі літ перед Христом і пішли до пекла, не мали би ніякої користи з Його смерті. Або, виходило би, що Ісус Христос не умер за всіх людей. З сього слідує, що наука о пеклі є фальшива. [По більшій інформації, що до «пекла» гляди книжка «Пекло» нашого видання.]

Науку о чистилищі введено 1000 літ по Ісусі Христі. Ся наука не має найменшої підстави в св. Письмі; або, що всі гроші, які люде платять священникам за помершими, се чисте ошукство прикрите плащиком побожності.

Священники учать, що є три Боги, або трійця Богів; що є три особи: Бог Отець, Бог Син і Бог дух святий, а всі три є одним єством або одною особою, рівні собі силою і гідністю. Чоловік з здоровим розумом не розуміє такої нерозумної філософії, як можуть три особи бути рівночасно одною особою або істотою? Святе Письмо також не учить сього. Дальше если Ісус Хри-

стос був сам Богом, тоді як Бог міг бути прийнятий
яко викуп або рівна викупча ціна за чоловіка? Ся на-
ука в трійці нівечить цілий плян спасення. Вона від-
вела багато людей від Бога.

Св. Письмо учить, що садиноким правдивим Богом
є Єгова. Ісус Христос є Його Сином. Ісус сказав:
«Отець мій є більший мене». «Я не шукаю моєї волі,
а волі піславшого мене, Отця». Він молився до свого
Отця перед своєю смертю. (Йоан 14:28; 5:30; 17:1).
Чи чоловік розумний схоче думати, що Ісус ошукував
других молячись до себе самого? Так само учили апо-
столи. «Знаємо, що нема иншого Бога, тільки один»,
учить ап. Павло. Хотяя Погане мають много богів» то
однак для нас, каже він, є тільки один Бог Отець, від
котрого все». — 1 до Кор. 8:4, 6; до Ефесян 4:6.

Словом «святий дух» розуміє св. Письмо невидиму
силу Бога Єгови. — Єв. Луки 1:35; 24:49.

Богато священників не могучи погодити своїх наук
з здоровим розумом проповідує тепер теорію еволу-
ції. Учать, що чоловік повстав з протоплязми; що виро-
дився з низших сотворинь. Така наука заперечує не тіль-
ки сотворенне чоловіка, а також і потребу викупу йо-
го. Тому кажуть, що Ісус Христос не вмер за людей,
та що Його смерть не має ніякої вартости для людей.

Священники також учать, що царства сього світа є
царствами Бога. Се ще один камінь спотикання для
людей. Ісус сказав: «Моє царство не є з сього світа». Вн
учив молитися о прихід царства Божого. Вн обі-
цяв, що поверне вдруге і заложить се царство.

ПЛЯН НАПРАВИ

Знаємо, що Ісус умер за людей і стався їх відку-
пителем. Питанне тепер: яка користь з того людямі?
Священники, католицькі, православні і протестанські,
в своїх катехізмах учать, що хто вірує в Ісуса Христа,
як Сина Божого і ходить до їх церков і слухає їх
наук, як умре, буде спасений.

А що буде з мільонами поган, котрі ніколи не чули про католиків, православних або протестантів? Що буде з тими мільонами, що умерли перед Ісусом Христом, або перед тим, заки повстали на світі католицизм, православіє або протестантизм? Питанням дальше, хто властиво піде до неба, чи католики, чи православні, чи протестанти? Бо кожда сторона тільки своїм членам обіцяє небо, а всіх своїх противників посилас до пекла. Хто з них ліпший перед Богом? Дальше учать, що їх добрі члени церкви пійдуть до неба, а злі до пекла. А що буде з землею? Чи Бог сотворив її тільки на се, щоби люде на ній плодились і перебували якийсь час, а опісля переселилися куди иноді?

На сі запити тільки одиноке св. Письмо може дати вдоволяючу і розумну відповідь. Боже слово учить виразно, що Бог сотворив землю, щоби на ній люде жили і перебували на ній. В тім самім Божім слові читаємо, що Бог прирік Аврамови і ствердив се своєю присягою, що в його потомстві будуть благословенні всі народи землі. (1 Мой. 22:16-18). Єсли Божя обітниця є правдива, а вона є правдива, з сего слідує, що се потомство або насінне, через котре будуть благословенні всі народи землі мусить найперше вирости і обявитись людем. Хто-ж є тим обіцяним насіннем або потомством? Ап. Павло відповідає на се, кажучи: Аврамови були дані обітниці і його насінню... а тим насіннем є Христос». (до Галат. 3:16). поясняє дальше, що тим насіннем не є сам Ісус Мессія (Христос), але і ті, що повірують в Нього, що охрестяться в Христа. «Бо ви всі, що в Христа хрестилися в Христа одяглися... Бо ви всі одно в Христі. А коли ви Христові, то ви насінне Авраамове, і наслідники по обітниці. (до Галат 3:22, 26-29). Вони стаються «тілом Христовим», його церквою, «Усі ми в одно «тіло» охрестились... Ви є тілом Христовим». (1 до Коринтян 12:13, 27) Головою сего тіла або церкви є сам Ісус Христос. «Ісус є головою тіла, Церкви, Він... первородний з мертвих». (до Колосян 1:18) «Бо муж є

голова жінки, як Христос голова Церкви». — до Ефесян 5:23.

Слово «церква» означає вибрану клясу людей, віддільну від світа. Сим словом називає св. Письмо «тіло Христа», на котре складаються мушчини і жанщини, котрі посаятилися без застережень сповняти у всім волю Божу і бути вірні аж до смерти. Вони є покликані на се, щоби йти слідами Ісуса Христа, свого Голови і Відкупителя». — 1 Петра 2:21.

Ісус Христос не лучився ніколи з тодішними рабінами-священниками або фарисеями-богатирами. Хотяй вони казали, що сидять на місці Мойсея і заступають Бога, то в дійсности вони заступали Сатану. Так подібно і правдиві послідувателі Христа не можуть тепер лучитися з диявольськими організаціями.

Правдивий послідуватель Христа, що хоче бути членом обіцяного насіння, мусить вірно заступати свого Господа і Його справу. До них Ісус каже: «Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя». (Одкритте 2:10). Будь вірний аж до смерти в моїй справі, каже Ісус, а не каже: йди на війну і там будь вірний, убиваючи других людей так довго, аж тобі хтось відбере життя. Ні. «Хто побідить, (хто витерпить в його справі), дам йому сісти зі мною на престолі моїм». — Одкритте 3:21.

Ся вірна аж до смерти Христу кляса буде сим насіннем Авраама, котра воскресши найперше буде із небес благословити всі народи землі. Їх не буде багато. — Лука 12:32.

Но що станеться з всіма прочими народами? З всіма поганями і масами так званих християн, котрі не мали поняття о Бозі або через фальшиві науки рїжних священників відвернулися від Бога?

СУД

Бог назначив для них день або час, коли вони отримають нагоду обчистити себе з бруду, який унаслідили

по Адамі, і будуть могли заслужити собі на життя і жити. Так говорить ап. Павло: «Бо се добре і при-
ятно перед Спасителем нашим Богом, котрий хоче, щоб
усі люде спаслися і до пізнання правди прийшли». —
1 до Тимот. 2:3, 4.

Смерть Ісусова приготувала людям спасенне від
смерти і гробу. Кождий чоловік мусить прийти до піз-
нання правди о сім. Днем сього суду буде тисяч літ
довге царство Христа, коли всі люде отримають нагоду
заслужити собі на життя і жити. (Діяння Ап. 17:31).
Хто, пізнавши правду, схоче повинуватися розказам
Христа, сей перейде суд вдоволяючо і прийде до того
стану совершенства, в яким находився Адам будучи
ще в раю, коли ще не переступив Божий закон. Всі
пророки о тім пишуть. Послушні повернуть до стану
совершенного чоловіка і будуть тішитися совершенним
здоровлем, і будуть жити в мирі, в гаразді, свобідно
і щасливо. Те все Адам утратив, але Ісус відкупив;
Те все Ісус Христос уділить всім, що будуть йому по-
слушні.

Всі признають, що народи на світі є нездоволені.
Навіть управляюча кляса є в напевности і заклопотан-
ню. Всі люде бажають зміни на лучше. Всі мусять
признати, що чоловік по довгих століттях своїх ста-
рань не в силі дати ні собі ні другому щастя. Хто-ж
може се учинити? Відповідаємо: Тільки один Бог Слова.
Він уділить се чоловікови через свого возлюбленого
Сина Ісуса Христа в часі Його царства.

Чи се значить, що всі люде отримають вічне життя
без згляду на се, чи хто схоче його прийняти, чи ні?
Бог ніколи не силував, ні не силує нікого до нічого.
Ап. Павло каже: «Заплатою за гріх є смерть; а да-
рованне Боже (дар від Бога) — життя вічне в Хри-
сті Ісусі Господі нашим». «Тим же то, як через про-
вину одного (Адама прийшов) на всіх людей осуд,
так і через праведність одного (Ісуса Христа) на всіх
людей оправданне життя». (до Римлян 6:23; 5:18). Як

через гріх Адама впала смерть на всіх, так через Ісуса прийде життя для всіх. Життя вічне буде даром від Бога, учить ап. Павло. Щоби щось мож назвати даром, мусить бути такий, що дає і такий, що приймає. Приймаючий мусить розуміти, що се дар.

Найперша річ отже, що є потрібне се знання. Коли царство Боже буде установлене, тоді люде мусять найперше пізнати правду і тоді вже самі будуть одаічати за себе; залежати буде від сього, чи приймуть правду, чи відкинуть. Ніхто не може сказати, що досі люде могли пізнати правду, бо о тім ніхто не говорив. До сього часу їм подавано в імени Бога саму лиш неправду. Ап. Павло учить, що Бог хоче, щоби всі люде спаслися і до пізнання правди прийшли.

Смерть Ісуса приготвила людам спасенне, привернула їм право до життя. Тепер надійшов час, що люде мають спізнати правду. Правду о чім? Апостол відповідає: Що є один Бог, і один Посередник між Богом а людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх; о чім люде переконуються в своїм часі. (1 до Тимот. 2:5,6) Ап. Павло каже, що є тільки один Бог, а не три, як учать священники. Також каже, що є один Пан-Господь і Спаситель Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх людей. Він одинокий є Спасителем і Посередником між Богом а людьми, і більше посередників не потреба. Отже всі священники, називаючи себе посередниками між Богом і людьми, приписують собі за багато і говорять лож.

Досі люде з двох причин не пізнали правди: 1) Позаяк диявол засліплював людей, 2) позаяк від Бога був ще не прийшов на се час, щоби всі люде пізнали правду. Бог все ділає на час і в порядку.

Священники учили, що Бог бажає через них навернути світ, і щоби всі належали до їх церков. Се неправда. Божий плян не був такий. Можемо бути певні, що Бог мудрійший і не схотів би поручити так великого діла в руки немічних людей. Якаж ціль була,

спитає хто, що Ісус казав проповідувати євангелію? На се, щоби хто має уха, міг слухати, і щоби Бог міг таких покликати і вибрати собі з них нарід для свого імени. Се значить тих, що мали би бути послідувачами Ісуса Христа і, оказавшись вірними аж до смерті, могли бути wraz з Ним в Його царстві. — Діяння Апостолів 15:14-17.

Бог нікого не силує приймати Його слово правди «Хто має уши слухати, нехай слухає». (Мат. 13:9, 43) Взнявши загалом, мало було таких, що схотіли слухати; і такі мусіли ще поконувати впливи противника і ходити в світлі правди. Вірні аж до смерті послідувачі Христа при своїм воскресенню будуть перемінені на духові істоти. Вони будуть становити царську небесну родину. Вони з Христом будуть сим обіцяним наслідком, яке Бог прирік дати Авраамови. Читаємо ще: «Нових-же небес і нової землі по обітниці дожидаємося, в котрих правда перебуває». — 2. Петра 3:13.

О яких нових небесах і о якій новій землі тут мова? Се в символічних словах виражене царство Боже; небеса означають невидиму часть, а земля видиму часть Божого царства.

В який спосіб Бог подасть людям знання о правді, щоби могли або прийняти або відкинути дар, який Він дасть їм? Се учинить Він через заложення свого справедливого царства, се є, нових небес і нової землі, як повисше сказано. При помочи сього Він дасть всім людям пізнати правду.

Коли Ісус був на землі, Його головною темою було оповідати о царстві. Перед своєю смертю Він казав своїм ученикам, що Він відходить, щоби приготувати для них місце, і знов прийде, щоби їх взяти до себе. (Йоан 14:2, 3). Всі пророки пророкували, що прийде царство Боже. Жиди все виглядали сього часу. Ученики знали, що заки настане Його царство, сей злий, несправедливий устрій або злий вік мусить уступити. Тому запитали Його: «Скажи нам, коли се буде, і

який знак буде Твого приходу і кінця віку?» — Мат. 24:3.

На це Ісус менше більше такє відповів: «Коли на-
дійде час на кінець сього віку, тоді на світі настане
велика війна; встане нарід на нарід і царство на цар-
ство; будуть тоді голоди і трясення землі місцями.
Але те все буде означати початок горя на світ. В
тім часі Бог знова стане оказувати свою ласку для
ізраїльського народу і вони стануть повертати до
Палестини. Тоді народи будуть у великім заклопотанню
і прийде ще до такого горя, якого світ ще не бачив
ніколи». — Мат. 24:7-22.

Сі пророчі слова стали сповнятися від 1914 року,
і дальше ще сповняються. По словам св. Письма Ісус
обняв в свої руки власть і почав усувати диявола і
його царство. Св. Письмо каже, що Ісус Христос по-
бідить в тій боротьбі: — Одкритте 17:14.

«А по часах тих царств Бог небесний здвигне цар-
ство, котре позіки не розпадеться, тай се царство не
перейде до другого народу. Воно повалить і поторо-
щить усі царства, а само стояти буде по вічні віки». —
Даниїл 2:44.

Другий пророк подібно говорить о тім царстві:
«Бо хлопятко народилось нам, син даний нам; власть
на раменах його, а дадуть імя йому: Дивний, Порад-
ник, Бог кріпкий, Отець будучого віка, Князь мира.
Царству його і миру його не буде кінця». — Іса. 9:6-7.

Сим царем буде сам наш Господь Ісус. Коли прийде
се царство, тоді сповняться слова молитви, якої Ісус
научив учеників молитися, бо тоді воля Божа буде на
землі...

Давно через свого пророка Бог такє сказав: «Ідіть
... і дорогу народови рівняйте. Рівняйте, рівняйте до-
рогу, геть усе камінне з дороги счищайте, виставте
прапор-знамено народам». (Ісаїя 62:10). Який прапор
і на що каже Бог виставляти його людям?

1) Що тільки Єгова є правдивим і живим Богом, і крім Нього нема другого. Він є творцем неба і землі. Він є самою любов'ю. Він є правдивим і вірним приятелем чоловіка. Люде тепер мусять спізнати, що Єгова є правдивим Богом і слухати Його.

2) Що Ісус є возлюбленим Сином Божим; що своєю смертю і воскресенням Він приготував ціну викупу для людей; що Йому віддана всяке влада на небі і на землі, як представителеви Бога; що Його ділом є знищити всі діла Сатани. — 1. Йоана 3:8.

3) Що царство небес, царство Боже наблизилося; що Ісус Христос, як Цар розпочав своє царство і надійшов тепер час, коли люде мають спізнати правду і дорогу, котра поведе їх до життя і до щастя.

СВЯТА ДОРОГА

«І повстане там дорога, а тая дорога назветься дорогою святою; не буде ходити тим шляхом-дорогою ні один нечистивий; ...хто ходити буде сею дорогою, той не зблукаться, хотяй би і як був недоумний». (Ісаія 35:8) Се символічний образ. Під сим образом показано, що дорога, котрою люде мають повернути до Бога, має бути проста і рівна. Дорога ся є названа святою, бо се дорога Господня, а у Нього все є святе. Ся дорога представляє дорогу царства Христового від його початку аж до кінця. По сій дорозі не перейде до кінця нічого нечисте. Ся дорога є призначена на очищення для тих, що схотять йти нею. Се значить, що нечистий розпічне поступати по сій дорозі, але він очистить себе заки прийде до кінця її, если буде послушний законам Божого царства; еслиж не схоче слухати законів його, тоді такому не дозволиться дійти до кінця дороги, і буде знищений, не буде жити.

ЧОГО БОГ ЖАДАЄ

Ваким Бог через Христа розпічне діло направи і повернення людської раси до первісного стану, наперед

мусить зникнути з лиця землі царство Сатани. Бог через Христа знищить Сатану і його злі діла. Всі держави приготувляються нині до ще страшнішої війни. Верховодячі круги бачать се. Прийде до страшної війни, названої в св. Письмі битвою Армагедону, битва Бога всемогучого проти Сатани і його сил, в котрій Сатана буде цілковито побитий. Се буде час горя такого, якого ще не було на світі. Ісус сказав, що се буде знаком кінця всякому горю на землі. — Матея 24:15, 21, 22.

Довгі часи священники різних вір уходили перед людьми як їх пастирі, що мали проведити їх і учити. Але так не діляли. За те ось, що їх чекає. «Так говорить Господь Бог: Ось я встану на пастирів і вимагатиму вівці мої з рук їх, і не дам їм уже пасти овець, тай не будуть уже більше пастирі самих себе пасти. Я повіриваю в них із рота вівці мої, щоб не були уже їм їдою. ...Та я пасти му вівці мої, і сам указувати му їм місце відпочинку, говорить Господь Бог». — Езекиїл 24:10-17; Еремії 25:34-36.

Сей час страшного горя є порівняний в св. Письмі до п'яного чоловіка, що підноситься то знов паде на землю. — Псалма 107:22, 29.

Бог приказує, щоби в часі сього горя було голошене царство Боже на свідоцтво всім народам, що се царство буде благословенням для людей. (Мат. 24:14) Воно так і діється. Але рівночасно і сатана старається напоїти серця людей всякими блудами, щоби відвернути їх від правдивого Бога. Тому Бог приказує виставити Божий прапор перед людьми, нехай знають правду о всім. — Ісаїя 59:19; 62:10.

Хто має чесне і добре серце сей прийме правду і стане поступати дорогою правди. Але чи такого чикає яка спеціальна нагорода, если так буде тепер поступати? На се так Бог відповідає: «Доки не настигло ще те, що призначене, — бо час пролітає мов полова — доки ще не прийшов на вас палаючий гнів

Господень, не наспів на час день досади Господньої, шукайте Господа всі ви покірні в землі, що сповняйте закони Його; шукайте справедливості, шукайте смирности, може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього». — Софонія 2:2, 3.

Се є причина чому в теперішнім часі звертаємо увагу людей на сі правди. Ми не маємо на цілі притягнути когось до якоїсь організації або церковної системи. Одиноким нашим змаганням є піднести прапор для людей і звернути їх увагу на се, що тільки Єгова є одиноким і правдивим Богом, а Ісус Христос є Царем і що тільки Його царство принесе пільгу і полєкшу людям. Сатана вмовив в людей (і вони так вірують), що Бог тому приказує людям слухати Його, бо Він є самолюбним. Бог нічого не учинив з самолюбства ані не приказує, щоби щось ділати, позаяк Він не є самолюбний, все що Він ділає все те ділає з любови до людей і для їх власного добра.

Хто хоче осягнути се благословенне, яке Бог обіцяє, сей мусить навчитися ділати добре і поступати справедливо зглядом всіх людей. В третій книзі Мойсея описано, чого Бог жадає від кожного, як має сповняти Його закон. Між іншими таке каже: І не будете кривдити в суді, в мірі, у вазі і в насипу. Вірна вага, вірне камінне вагове, вірна ефа і гин вірний (вірна вага і міра) нехай буде у вас. Я Господь Бог ваш». — 3. Мой. 19:35, 36.

Се несправедливо, що богачі контролюють доставою поживи і опалу так дуже потрібного людям і опісля змушують людей платити високі ціни, через що нарід бідує і терпить. Се не справедливо мати фальшиву міру і ошукувати людей. Се не справедливо пригнітати бідний нарід. Хто поступає справедливо з бідними, сей отримає спеціальне благословенне. «Щасливий, хто про вбогих дбає. В день нещастя спасе його Господь. Господь заступить його і сохраниць житте його; він буде на землі щасливий». — Псальма 41:1, 2.

Се несправедливо, що богачі і політикири викликають війну, а опісля високими словами відклікуються до патріотизму людей щоби попірати їх війну. Се несправедливо і нечесно, що священники всяких вір називають себе наслідниками і послідувателлями Христа, Князя мира, а рівночасно лучаться з богачами і політикерами і захвалюють війну і намовляють молодь до окопів, як се було в 1914 році Бог не оправдає їх а скаже: «На полах одежі твої видно кров безвинних». — Еремія 2:34.

Божий закон таке наказує: «Коли голодус твій ворог, накорми його; коли спрагнений, напій його; бо се роблячи огоньне вугле збереш на його голову. Не давай побідитися злomu, а побіджай зло добром. ...Люби твого ближнього, як себе самого. Любов не робить ближньому зла». (до Римлян 12:20, 21; 13:10) «Глядіть, щоби хто не віддавав кому злом за зло, а завжди старайтеся про те, що добре: один для одного і для всіх». (1 до Солунян 5:15) Як дуже ріжнитися сей закон або прапор від тих, які мали і за святі уважали пануючі кляси в минувшині і до недавна!

Хто хоче отримати похвалу і благословенне від Бога сей мусить ходити перед Ним в покорі. Се значить, такий мусить схотіти добровільно підчинятися Божим законам. Божі закони є справедливі; отже хто ходить в покорі перед Богом, сей мусить любити справедливість і правду, і старатися чинити се, що є справедливе і правдою. Найважнійша заповідь, яку дав Бог, є: «Масш любити Господа Бога твого». Любити значить посвятити себе зовсім для справи Божої. Ніхто не може любити Бога, а рівночасно підпірати систем Сатани. Хто хоче подобатися Богу, сей мусить сповняти радо і охотно се, що Він приказує, бо се є справедливе і добре.

Ходити в покорі перед Богом, значить старатися спізнати з Слова Божого, які є Його заповіді, а відтак старатися виконувати їх. Ніхто о тім не довідається,

если не буде студіювати св. Письма, Божого слова правди. Хто хоче отримати благословнє, яке Бог приготував для чоловіка, повинен постаратися о Біблію і о другі підручники, котрі допомогли-б йому зрозуміти Біблію, і старатися студіювати її уважно.

Бог є совершенний в своїй мудрости, справедливости, любові і силі. Він не може помилитися. Він дозволив чоловікови йти своєю дорогою аж до крайности. А тепер він подає чоловікови нагоду вступити в покорі на дорогу Божу і слухати, що Він каже, а отримас се, за чим його серце так довго тужило. Прапори і кличі, які виставляють люде, не можуть давати підстави під ніяку надію. Чому-ж отже не звернутися до Божого слова?

ПРАВДИВА НАДІЯ

Надіятись, значить, бажати чогось, що є добре і ма-ти добру підставу, що отримасмо се, чого сподівасмося. Добру підставу до наших сподівань, кажемо, маємо тоді, коли посідаємо віродостойний доказ, котрий походить з правдомовного жерела, що річ, якої сподівасмося, можемо осягнути. Не може бути надії без віри. Не може бути віри без знання і без сильної підстави або доказу, що становить се знаннє. Надія може опиратися на обітницї. Щоби ся надія могла увінчатися успіхом мусить сей, що обіцює, бути в силі або в можности виконати свою обітницю. Люде, інституції і правительства поробили багато обітниць; але вони не мали сили сповнити своїх обітниць.

Бог є всемогучий. Він є сама любов. Його слово є правдиве. Если Бог обіцює що Він має силу свою обітницю здійснити. Він, що обіцяв, те й дотримав. Бог не є змінчивий. (Малакія 3:6) Бог так каже: «Я сказав — і доведу се до кінця; призначив — і здійсню». Так і слово моє, що виходить із уст у мене, — до мене не вертається в порожні, але чинить те, що

мені вгодно, і довершус те, чого я післав його». — Асаїя 46:11, 55:11.

Чоловік може бути зовсім певний, що Бог сповнить напевно се, если що обіцяє. Тому чоловік має певну підставу для своєї надії, если полягає на Божих обітницях. Розберім деякі Божі обітници і застановімся над ними, чого чоловік може сподіватися по них в часі Богом назначенім.

Кожний чоловік бажавби жити в мирі, в гаразді, свобідно і щасливо. Він знає, що того всього не можуть йому дати ні люде ні держава, ані теперішні церкви. Если же Бог приобіцяв, що чоловік буде мати те все, то чоловік може бути певний, що він се і осягне, если сповнить привязані до сього услівя. Такою є правдива надія. Таку надію подає людям прапор Божий.

ЙОГО ЦАРСТВО І БЛАГОСЛОВЕНЬСТВА

Егова є Богом. Ісус Христос, його возлюблений Син, є Відкупителем люде і назначеним Царем... Бог прирік, що з кінцем царства Сатани Він заложить царство на добро людям, і що се царство не перейде до других, але буде стояти по віки. В тім царстві не буде вже визискувачів, ані політикерів, ні фальшивих священників. Христос буде царювати невидимо, маючи своїх видимих представителів на землі, котрі будуть отримувати від Нього вказівки. «Буде час, що на царстві сидіти буде правий, тай князі його правитимуть по закону». (Ісаїя 32:1) Старозавітні праведники, Авраам, Ісаак і Яков, воскреснуть як совершенні люде і стануть видимими представителями або князями на землі. — Псальма 45:16.

Тоді буде красно на землі. Ось, як пророк описує сі часи: «Кожний з них мов затула від вітру й захисту в негоду; мов жерела води в пустині і тїнь від високої скали в землі безводній. Очи видючих не бу-

дуть закриватись, і уши слухаючих будуть уважні». — Ісаїя 32:2, 3.

Князь мира буде правити сим царством, і царству його і миру його не буде кінця (Ісаїя 9:6, 7) Тоді не буде більше воєн; бо як каже Господь, коли його царство буде заложене, тоді люде «перероблять мечі свої на лемеші, а списи свої на серпи, і не буде народ на народ меча підіймати, та й не буде більше вчитись воювати». (Ісаїя 2:2-4) Люде зрозуміють, що тільки царство Мессії, тільки воно одно може здійснити се, за чим так чоловік тужив, а іменно тішитись вічним миром, де буде можна жити разом не обавлячись, що буде знова війна, або нападе який ворог. «Ні тоді кождий буде сидіти в себе під виноградиною і під фіговиною і не буде нікого лякатись; бо Господь сил небесних вирік се устами своїми». — Михай 4:4.

ДОСТАТОК

Если би кождий на землі поступав нині справедливо один з одним, тоді для всіх було би майна аж за багато. Бо й нема мудрої причини, чому малоби бути обмаль хліба, або палива... А однак одиниці опливають в достатках, маючи аж за багато, підчас коли багато людей має тільки, що їм ледви вистарчає, а маси народу мало, або майже нічого не мають. Бог прирік, що в його царстві люде не будуть терпіти голоду, бо визискувачам не буде дозволено там жити. В тім царстві Божім не буде міг один одного кривдити або обдерати. (Ісаїя 11:9) По справедливості буде Господь вбогих і справи злиденних на землі по правді рішати. (Ісаїя 11:4) «Коли бо суди Господні діються на землі, тоді люде живучі на землі, научаться справедливості». — Ісаїя 26:9.

В царстві Божім люде навчатся служити одні одним, і помагати собі взаїмно. Господь поблагословить працю їх рук і наділить їх обильними плодами. «І при-

ладить Господь сил на сій горі гостину для всіх народів із товстих страв». (Ісаїя 25:6) «Він буде судити народ твій по справедливості, і бідних твоїх по правді. Гори і підгір'я давати муть блага людям, як буде справедливість... Він зійде, як дощ на скошену луку, як злива наповуюча землю. В дні його зацвіте праведник, і буде достаток спокою, аж поки місяця не стане». — Пс.73:2, 3, 6, 7.

ЗДОРОВЛЯ

Люде досі не знали, що то значить бути здоровим. Кожному щось бракує. Всі людські змагання удержатись при здоров'ю не вдаються. Нема чоловіка, ані організації, що могла би забезпечити людям здоров'я. Коли так, звернімся в сторону Божого прапору і спогляньмо, що він обіцяє тим, що схотять в покорі ходити. Господь так говорить: «Ось, я приложу їм плястер та цілющі масти, і повигоюю їх, і дам їм повний мир та ї покажу вірність мою». (Еремія 33:6) «І ніхто з жителів не скаже: я не здужаю, а людям, що там будуть жити, відпустяться всі гріхи їх». — Ісаїя. 33:24.

ЖИТТЯ

Найбільшим бажанням чоловіка, є жити в мирі і в щастю. Шістьдесят довгих століть людський рід падав жертвою всяких слабостей, і мільйони їх пішло з смутком до гробу. Всі ради і ліки, які люде придумували, щоби дати собі життя, не вінчалися успіхом, бо були ложні. Сатана сказав, що чоловік не вмере, що нема смерті; а його представителі на землі проповідали те саме. Та звичайний досвід потверджує, що се неправда. Чому-ж отже давати себе ошукувати людям? Звернімся до Бога і спогляньмо на його прапор яку надію подає він людям.

Ісус Христос сказав: «Се-ж живе вічне, щоби пізнали Тебе єдиного правдивого Бога і того, котрого Ти

післав, Ісуса Христа». (Йоан 17:3) Маймо все на пам'яті, що Бог дав жите чоловікови, і що Бог відібрав чоловікови право до життя за його неслух. Пам'ятаймо, що сам Бог приготував чоловікови спасення із смерті і гробу, так як був обіцяв, що се станеться через заслугу жертви викупу нашого Господа Ісуса. Що Бог призначив день або протяг часу, коли всім людям дасть нагоду скористати з сеї жертви викупу і повернути до первісного совершенства людського життя. Ся нагода буде дана людям в царстві Мессії, котре буде зложено на землі. Се царство вже немов починається. Апостол каже, що другий прихід і царство Господа є на се, щоби дати нагоду найперше живим людям а опісля мартвим; і що ся нагода буде дана в Його царстві. (2 до Тимот. 4:1) Царство вже наближилось і тому люде мають пізнавати сі правди.

Пророк Йов в поетичних словах описує нещасний стан чоловіка і показує, як надармо він шукає ратунку у людей; а відтак він говорить о Господі Ісусі Христі. Він показує, що Ісус є великим ангелом звіту, один із тисячій, що показує праву дорогу чоловікови. Хто буде слухати Його, над таким Бог змилосердиться і скаже: «Спаси його від могили; Я знайшов, за що маю бути милосердним йому. «Я знайшов викуп». І що з того буде? «Тоді зробиться тіло його свіжішим, аніж у дитини, і вернеться він до молодощів своїх». — Йов 33:19-25.

Апостол Петро сказав, що всі пророки свідчили, що прийде час, коли чоловік отримає назад се щастє, яке мав перший чоловік, если схоче слухати Божих законів (Діяння Ап. 3:19, 20) Ап. Павло говорячи о тім, каже о Христі: «Тепер-же Христос устав-воскрес з мертвих; первітком між мертвими стався... Бо мусить Він пакувати, аж положить всіх ворогів під ноги свої. А як останній ворог буде знищена смерть». — 1 до Коринтян 15:20, 25, 26.

Євангелист Йоан подавши красний опис нових небес і нової землі, се є нової невидимої управляючої власті і нового правительства на землі, показує, що Бог учинить для людей, кажучи: «І обітре Бог усяку сльозу з очей їх, і смерті більше не буде, ані смутку, ані крику, ані болю не буде вже; бо перше минулося. І рече Сидячий на престолі: Ось усе роблю нове. І сказав мені: Напиши, бо ці слова правдиві і вірні». — Одкрите 21:4, 5.

Найперше отримують нагоду досягнути життя люди, що тепер живуть на землі, а по них прийде черга на мертвих, що вже довгий час спочивали в поросі земнім. Пророк Даниїл описує о часі, коли Михаїл Христос, котрий стає в обороні людей, перейме власть в свої руки і стане панувати, і тоді многі, що сплять в поросі земному пробудяться. (Дан. 12:1, 2) Говорячи о тім самім часі, Ісус сказав: «Всі, що є в гробах учують голос Його і повиходять». (Йоан 5:28, 29).

Іншим разом Ісус говорячи о тім самім часі, сказав: «Істинно, істинно глаголю вам: Коли хто слово мое хоронити буде, смерті не побачить по вік. (Йоан 8:51) Тут мвємо його рішучі слова, що хто буде слухати Господа і в покорі виконувати Божий закон, не умре ніколи. Але само собою розуміється, що він мусить найперше спізнати правду. Для того муситься йому найперше подати правду до відома. Тоді, если вчус і буде повинуватись її, не вмере по вік. Іншим разом, говорячи о тім часі, Ісус сказав: «І кождий, хто жие і увірить в мене не умре по віки». — Йоан 11:26.

Довгі століття люди жили безбожно, бо сатана впливав на них. Але приходить час, коли він не буде міг впливати на людей, і тоді чоловік безбожний, коли навернеться і стане жити право, буде жити і не вмере. (Одкр. 20:1-3) «Коли-ж безбожник навертається від безбожності своєї, що коїв, та чинить суд і правду, то він навертає свою душу до життя. Він прийшов до розуму і відвернувся від усіх ледачих вчинків; тим

і зоставиться живим і не вмере». — Езек. 18:27, 28.

Позаяк надійшов час на сповнення сих правд, позаяк наблизилося царство Боже, і тому, що людський рід жис звичайно пятьдесят літ або і більше, тому ми зовсім певно можемо сказати, що богато з тих міліонів людей що тепер живе на землі, будуть першими, що отримають нагоду прийати до свого серця Боже світло і ходити в покорі перед ним, і сповняючи Божий закон, будуть жити на все, і повернуть до совершенного стану тілесного і умственного.

СВОБОДА

Свобода се річ, за котрою чоловік найбільше побивається. Досі люде були все в якійсь неволі. Найбільша неволя се неволя слабости і смерти. Господь Ісус каже, що хто прийме правду і буде її повинуватись, сей стане на правду вільним чоловіком. (Йоан 8:32) В тім як раз лежить підстава всякої свободи.

ЩАСТТЄ

Нема чоловіка, що не хотів би бути щасливим. Але всяке щастє, яке чоловік досі посідав, було хвилеве. Йдучи за людськими прапорами чоловік в дійсности не зазнав правдивого щастя ні радости. То чому-ж маємо дальше держатись сих дряхлих прапорів? Звернім своє серце в сторону Божого прапору, котрий, як Бог казав, має бути виставлений всім народам, і застановімся, чи він не дає нам розумної підстави сподіватися осягнути правдиве щасття.

Що може ущасливити чоловіка? Відповідаємо, если він може мати вічний мир, всегда всього подостатком, если все є здоровий і вічно може жити. А то всьо ручить нам св. Письмо, як ми повисше бачили.

Если не буде на світі ні сліпих, ні кривих, ні глухих, а кождий совершенно здоровий і щасливий; до сього і правительство буде справедливе і вічне і люде будуть поступати справедливо і у всіх своїх ділах і

поступованнях будуть руководитись любовю, чи не буде тоді красно жити? Так. Того і чоловік все бажав. Боже слово запевняє нас рішучої, що так буде.

Божий пророк так говорить о сім царстві Христа: «Скажіть боязким: будьте мужні, не бійтеся; ось Бог Ваш; прийде пімста відплата від Бога; Він прийде спасти вас. Тоді прозрять очи сліпих і уши глухих відтворяться. Тоді хромий підскачить, як олень, а язик в німого піснею озветься бо проторгнуться в степу води, і в пустині потоки... Вернуться визволені Господом; із радісними піснями прийдуть на Сион; і радість вічна буде над головою в їх; радости і веселощі знайдуть вони, а смуток і воздыханне від них відда- литься». — Ісаїя 35:4-7, 10.

Найперша річ, що доконається в сім царстві, се усу- неться всяке незнанне і забобони або пересуди із людських сердець і зникнуть їм все, що вони ува- жали за святе і добре, а що було витвором зіпсутих людських інституцій і організацій. О тим так про- рок говорить: «І перве Він на сій горі [в сім цар- стві] покривало, що вкриває всі народи, — покривало, що лежить на всіх племенах. Потоптана буде смерть по всі віки, й повтирає Господь сльози з усіх лиць, і здійме ганьбу з свого люду по всій землі; от, як гово- рить Господь». — Ісаїя 25:7, 8.

Дійсно тільки один Єгова є правдивим і люблячим Богом. Його справедливість, мудрість, любов і сила йдуть все рука в руку. Він постарався о викуп і о освободженне чоловіка; а тепер по довгій ночі терпінь і смутку починає пробиватися через мрак світло пра- ви. Божий прапор починає маяти перед людьми. На сім прапорі бачимо виписане великими буквами: ЛЮБОВ. Під сей прапор кличеться людей, щоби всі ставали і загірвали один одного: Ходімо, і підчинімся царству Господньому, бо Він навчить нас правих сте- жок і будемо ходити дорогою правди і справедливости і осягнемо вповні се, за чим наше серце так довго ту- жило і бажало.

ДОДАТОК

Сей «ПРАПОР» не був би повний, если би ми не вказали на певні блудн, які глибоко закорінилися в нашій народі.

ПРАВДА О ОБРАЗАХ І СТАТУЯХ

Наш нарід прикрашує свої хати і церкви всілякими образами мальованими на папері полотні або дереві. Здовж доріг, коло поля а часто перед обістем ставить різні фігури з каменя або дерева. Перед ними палить світло або навішує різні пацьорки і стяжки. До них моляться, цілує їх, здіймає перед ними шапки і покланяється їм та уважає їх за святі, думаючи, що допоможуть йому у всяких потребах. Нераз цілими днями йде на прощу до т. зв. відпустових місць, щоби перед певним образом поклонитися.

Але з досвіду знаємо, що такий образ в часі огню, если не винести його, він сам не рушиться з місця а згорить, як звичайний папір або полотно. Знаємо всі, що в часі війни кулі порозбивали багато фігур. Одним відорвали голову, другим руку, а інших таки зовсім розбили, так що осталося з них лиш купа каміння.

Понадто, коли поглянути на ці образи і порівняти їх з собою, бачимо, що вони, хотяй мають представляти одну і ту саму особу, зовсім до себе не подібні. Нераз навіть краска лица зовсім инакша. Коли поставити побіч себе образи так званої «Почаєвської Матери Божої», Зарваницької, Ченстоховської, Зебжидовської, Остробрамської, Самборської, Повчанської, Римської або з Люрду, так кожда з них має інші риси лица. Ніс, чоло, лице, очи, уклад уст у кождої відмінний; у одних краска лица майже чорна, у других темна

а у інших біла. Так само мається річ з образами, представляючих Ісуса Христа. Чому так? Чи тільки було ріжних і осібних Ісусів Христів? Чи тільки було ріжних і осібних його матерей? Історія каже, що ні; що тільки був один Ісус і одна його матір Марія.

Люде нераз говорять: се красно, . оли в хаті повно образів; до сього самі священники похваляють і благословлять їх, отже видко, що можна їх мати. І знова, як би то виглядала церква без образів і статуї? Люде говорять таке бо не знають, як Бог дивиться на ті самі річи. Если би знали, що Бог говорить о них і трохи подумали над його словами, тоді инакше говорили би. Наведемо ось тут кілька місць із св. Письма, щоб переконались, чи вільно робити сברי або статуї, та поклонятися їм і бити перед ними поклони.

ЩО ГОВОРИТЬ БОГ О ОБРАЗАХ, СТАТУАХ АБО ФІГУРАХ

В другій книзі Мойсея (20:2-5, 23) описано, як Бог випровадивши нарід ізраїльський з Єгипту дав їм заповіді на горі Синай, кажучи: Я є Господь Бог твій, що вивів тебе з Єгипту, з дому неволі. Не будеш мати інших богів перед моїм лицем. Не будеш робити собі різбленого образу, чи подобини того, що на небесах в горі і того, що на землі внизу і того, що у водах і під землею. Не будеш припадав ниць перед ними і їм служити, бо я Господь Бог твій. ...Не будеш робити передімною богів срібних і богів золотих». «Не будете робити собі балванів (ідолів), ні вирізувати образів, ні ставити стовпів і камінів з образами (фігури) не будете ставляти в землі вашій, щоб перед ними бити поклони. Я Господь Бог ваш». — 3. Мойсея 26:1.

Отже, що-ж Бог каже, чи вільно таке робити, як се чинять т. зв. християне? Каже виразно, що ні. Що більше, Він ще навіть грозить: «Проклят чоловік такий, що робить витісувані чи виливані (з металю) постаті, гидоту перед Господом, твориво майстерської руки». — 5. Мойсея 27:15.

Послухаймо, що говорить через пророка Давида: «Бог наш на небесах; все, що любо йому, він творить. Божища поганські — се срібло і золото, твориво рук чоловічих. Мають уста і не говорять; очі мають і не бачать; мають уши і не чують; ніздра (ніс) мають і нема в них духу; руки їх не беруть; ноги їх не ходять; не чути жадного голосу в їх горла. Їм рівні ті, що роблять їх, що на них вповають». — Псалма 115:3-8.

Устами пророка Ісаї так Бог питає: «Кому-ж то ви мою владобу владобили? З ким зрівнаєте, і з ким поставите поруч, щоб ми показались однакі? Ось люде висипають з мішка золото; важать срібло вагою; наймають золотаря, щоби зробив з того бога; б'ють поклони і припадають перед ними навколішки; і беруть його на плечі, несуть і ставлять його на місці; і стоїть він і не рушиться з свого місця; кричать до него сильними голосами, та він не чує, не озветься, в біді не допоможе». «Без розуму ті, що носяться з деревляним своїм ідолом, та моляться до такого бога, що не ратує». (Ісаїя 46:5-7; 45:20). «Ті, що роблять боги — всі вони ледачі. Він зрубує собі кедр, бере дуба чи соснину... частину він спалить в огні, при другій частині пече печеню й їсть до сита та гріється, ...а з останку дров робить собі бога, ідола свого (фігуру), б'є поклони перед ним, падає ниць перед ним, молиться до нього і говорить: спаси мене, бо ти бог мій...Не візьме собі такий до серця, нема в нього настільки розуму ні знання, щоби собі сказати: Та-ж половину з того я спалив в огні, а на жарі спік хліб та печеню і зів те; хиба-ж тепер з останку зроблю собі гидоту? Хиба стану бити поклони перед поліном?» — Ісаїя 44:9-19.

Чи так звані «християне» не роблять те саме? Що? Пригадай собі.

Як учив Бог через пророків, те саме учив через апостолів. Ось як пише Євангелист Йоан, що буде між т. зв. християнами при кінці віка: «А остальні люде,

що не повбивані тими поразками, ані не покалялись у ділах рук своїх, щоби не поклонялись бісам і ідолам золотим і срібним і мідяним і камінним і деревляним, котрі ані бачити не можуть, ані чути, ані ходити». (Одкриття 10:20) Але по тяжких карах, котрі ще прийдуть, люде зрозуміють свій блуд і, як пророк Ісаїя каже: «Поникнуть тоді горді погляди мужів і піднесені голови людей будуть принижені; один Господь явиться високим того часу... а всі ідоли щезнуть... В той день покидає чоловік кертціям та лилкам срібні свої ідоли і золоті ідоли, що понароблював собі, щоби їм поклонялись». — Ісаїя 2:11, 18-20.

Бачим отже з св. Письма, що Бог називає всякі статуї і образи ідолами і поганею. Він не любить тих що їм поклоняються, а тим, що такі вироблюють грозить карами. Чому? Бо чи се розум, щоби чоловік поклонявся або молився до річи, яку сам собі зробив? А до Бога правдивого, Творця небес і землі і його самого, не заносив молитов і забував про Нього?

Так диявол засліпив уми людські, що замість правдивому Богу, кланяються річам, яких самі собі спорудили. Хотяй називаються Християнами, то в дійсности поступають чисто по поганськи.

ЧОМУ СВЯЩЕННИКИ УЧАТЬ ІНАКШЕ

Причина, чому священники не учать так, як наказує Бог, є се ся, що вони не читають св. Письма, і тому не знають його. Люде думають, що священники нічо більше не роблять, тільки читають св. Письмо. А в дійсности, если що читають вони найменше, то тим є св. Письмо. Се потвердить вам кождий син священника або хто їх добре знає. Друга причина є ся, що если би священники учили так, як учить св. Письмо, тоді не мали-б ніяких доходів ні з відпустів, ні з служб ні з молитов до сих образів.

Сі обичаї і звичаї не були звісні апостолам ні першим християнам. Та з бігом часу диявол засіяв

між Християн свій кукіль, свою науку. Деяким священникам і монахам сприкрилася наука Ісуса Христа. Їм надокучилося терпіти і жити в убожестві, а забаглося багатств і розкошей. Тому на місце Божих наук стали вводити поганські звичаї, образи і статуї і проче. І з часом своє слово поставили вище слова Божого. Щоби люде не довідалися, чого Бог учить у своїм слові, забороняли людям читати св. Письмо. Був час, що за се карали людей смертю. При тім страшили людей, що се книга свята, отже чоловік не може брати її до рук, а если возьме то вмре а если загляне до неї, то усліпне і т. п. А все те на те, щоби люде не дізналися, що є правда, а що лож.

КРЕСТ

Християне хваляться, що крест або знамя креста мають у великій почесі. Крест ставлять всюди: у церкві, в хаті, на полі на цвинтарі. Крест носять на грудях, при годиннику, на царських коронах і на багнетах-мечах. Крест клав чоловік перед розпочаттем доброго діла, але і перед найгіршим злом, як се було в часі послідної війни. Крестом благословлять, крестом і проклинають. Одні крестяться три рази, другі один раз; одні цілою рукою, другі трьома пальцями. Одні кладуть руку на перед на праве рамя, другі на ліве; інші знова не кладуть зовсім на рамя, а тільки на чоло, уста і груди. Одні ставлять крести з одним перекрестем, другі з трьома; та й то у одних три рамена стоять в роді драбини, а в інших на воскись.

Словом не у всіх т. зв. християн однакові крести. Добрі і святі для православних, для католиків ті самі є злі і погані. І на відворот. Але так одні, як і другі уживають своїх крестів до найстрашніших річей. Чому се так? Чи Ісус і апостоли учили сього?

Вже сама ріжнородність виду креста і його ужиття між християнами каже заключати, що се видумка людська з пізнійших часів; що апостоли не учили сього; що се хитрий підступ Сатани.

ПРАВДИВЕ ЗНАЧІННЄ КРЕСТА

В євангелії Луки читаємо: «Вели з Ісусом і інших двох розбійників на смерть. І коли прийшли на місце що зветься черепове, там розп'яли Його і розбійників». З сього бачимо, що крест був знарядом, яким відбирано людам життя, головню повстанцям і найбільшим злочинцям. Се був один з найстрашніших родів смерти. Розп'ятий довго мучився заким сконав. Були тоді також і інші роди смерти, як стяте голови мечем, утопленне камінованне, але смерть на кресті була одною з найстрашніших і найбільше ганебним родом смерти.

Подібне є й тепер. Одних позбавляють життя, що застрілять його; і такий рід смерти є гоноровий. Іншого вісять, а в Франції стинають голову, і се є ганебний рід смерти. Але нікому ще не прийшло до голови, щоби меч, яким стято голову, або шнурок, на яким повішено якого повстанця, або карабін, яким застрілено дорогу особу, щоби хто брав його до хати або робив собі подобе сього і повісив його на стіні або постановив його на виднім місці і цілував його або уважав за річ святу і як дорогу памятку. Ні! Він шасливий буде, если навіть на очи не буде бачити сього мордерчого знаряду.

А як инакше поступають т. зв. християне? Вони ставлять крести на кождім місці, ще й малу подобу ніби-то Ісуса зроблять, немов хочуть тим сказати, що вони й тепер готові ще раз розп'яти Ісуса Христа і то не тільки раз, як се учинили Жиди, а тільки разів, скільки поставили крестів. Лиш на щастте руки їх за короткі; але учинки їх показують найкраще, якого духа мають в собі.

Правдивий християнин, правдивий послідуватель Ісуса розуміє добре своїм серцем, що перетерпів його любий Спаситель на Голгофті і так поступає, щоби бути гідним бути його учеником не з самого імени, а по учинках. Він не буде носився з крестом і убивав другого, а буде любив навіть ворога.

Всяке отже ставлення крестів, чи деревляних, чи камяних, чи золотих і віддавання їм чести і всяке маханє рукою є мерзке в очах Божих і гріхом.

ЧИ ІСУС ХРИСТОС УЧИВ ХРИСТИТИ МАЛІ ДІТИ

Ісус Христос ні апостоли ніколи не хрестили малих дітей. В цілім святім Письмі нема найменшої згадки, щоби Ісус Христос наказував апостолам йти і хрестити малі діти. Але Він таке сказав їм: Ідіть і научайте всі народи і хрестить їх... і учить їх заховувати все, що я вам наказував. — Матей 28:19, 20.

Отже Ісус наказував апостолам йти і научати дорослих людей. Хто увірував в слова апостолів і прийняв їх за правдиві і хотів так поступати, як Ісус учив, тоді такий давався охрестити в воді. Але се хрещенне мало зовсім инше значінне, як думають загально. Значінне того хрещення є дуже взнесле, і хто виконає його услія, такий отримає дуже велику нагороду, буде членом Його Тіла, членом Церкви Христової.

Священники учать, що кожда дитина приходячи на світ родиться з первородним гріхом; і щоби змити його, кажуть треба охрестити її водою. Коли охреститься її, тоді вона стає чистою і без гріха. Сей гріх первородний дитина тратить раз на всегда. Так учать всі священники.

Питанне тепер: Як се може бути, щоби охрещені отець і мати, будучи вже без первородного гріха, як вони могли привести на світ дитину з первородним гріхом? Прецінь вони обое вже стратили свій первородний гріх, коли їх хрестили маленькими. Як-же вони могли передати дитині гріх первородний, коли сами вже його не мали? Звичайний розум каже нам, що я тоді можу комусь щось дати або передати, если я сам те маю. Кождий мусить сему притакнути.

Дальше священники учать: 1) що гріх є на душі чоловіка, і до тіла не може приліпитись або причепитись. Щоби мати гріх, треба його зробити свідомо і добровільно; 2) що сам Бог за кожним разом творить душу для кожної дитини; а родичі дають їй тільки тіло; 3) що гріха не можна нікому передати проти його волі; чоловік мусить його сам зробити свідомо і добровільно.

Коли так; коли родичі не могли передати дитині первородного гріха, бо самі вже його не мали; коли взагалі не можна нікому передати гріха проти його волі; коли дитина сама не могла ще зробити гріха, бо не мала ще розуму, то чи може Бог враз з душею дав їй первородний гріх? Що? Кожний мусить відповісти, що Бог не міг дати їй гріха. — Отже одинокє розумне заключеннє, що дитина не має такого гріха, про який навчають священники. А коли нема такого гріха, тоді нема що змивати; або іншими словами, хрещеннє яке роблять священники, не має ніякого значіння і є непотрібне.

ЧИ Є ГРІХ ПЕРВОРОДНИЙ І ЩО Є ТОЙ ГРІХ!

Св. Письмо говорить про один гріх, котрий перейшов з Адама на всіх людей. Тим гріхом є непослух Адама і кара за него: смерть, котра перейшла в наслідстві на всіх його потомків. З тою карою за сей гріх, се значить із зародком смерти родиться кожний чоловік. Так учить ап. Павло: «Тим то як через одного чоловіка (Адама) гріх увійшов у світ (на всіх людей), а через гріх — смерть; і так смерть увійшла у всіх людей; в нім (Адамі) всі згрішили». Тому всі через Адама умирають. — до Римлян 5:12.

Від сего гріху і його кари, се є смерті не спасє ніяке поливання водою, котре називають хрещеннем. Ні. Від тої кари спасє тільки одно: а тим є заслуга смерті Ісуса Христа. Так і учить ап. Павло. «Бо як в Адамі всі умирають, так і в Христі всі оживуть».

(1. до Коринтян 15:22) — Як через Адама всі люде йдуть до гробу, так через Христа всі вийдуть з гробів. «Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що всі, що в гробах, почують голос Сина Божого і повиходять». — так сказав сам Ісус Христос.

ПИТАННЯ О СПОВІДИ

Кожний рад дізнатись правди, чи Ісус Христос дав власть апостолам сповідати людей і відпускати їм гріхи їх. Священники без згляду на се, чи вірять в Бога, чи ні, чи живють морально чи ні, кажуть, що вони мають власть від Бога сповідати людей і відпускати їм гріхи їх, і що кожний чоловік если хоче, щоб його гріхи були даровані, мусить сповідатися перед ними.

Забудьмо на хвильку, чого учать священники, а погляньмо як учив Ісус Христос. В св. Матея (6:12, 14, 15) Ісус так учив своїх учеників молитися: «Отче наш, що на небі... прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим». І додав таке: «бо як будете прощати людем провини їх, то і Отець ваш небесний буде прощати вам. А як ви не будете прощати людем провини їх, то і Отець ваш небесний не буде прощати провин ваших».

У євангелії Марка (11:24, 25) читаємо такі слова Ісуса: «Тому кажу вам: ...як стоїте молячись, прощайте, коли що маєте проти кого, щоб і Отець ваш, що на небі, відпустив вам провини ваші. Коли-ж ви не прощаете, то і Отець ваш, що на небі, не простить вам провин ваших».

Таку саму науку висказав Ісус на запит Петра. «Пристапивши Петро до Нього і сказав: Господи, скільки раз провиниться проти мене мій брат, і маю йому прощати? Чи до семи раз? Сказав йому Ісус: Не кажу тобі: до семи раз, а до сімдесять раз по сім». І додав приповідь о однім пану і о недобрім слугі, що не хотів простити своєму довжникови маленької суми,

хотят перед хвилиною пан його подарував йому велику суму грошей. І так закінчив: «Тоді призвавши його пан його, сказав йому: Слуго ледачий, увесь довг я дарував тобі, бо ти благав мене. Чи не слід було і тобі помилувати свого товариша, як і я тебе помилував? І розгнівавшись пан його, передав його мучителям аж віддасть довг його. Так і Отець мій небесний учинить вам, як не будете прощати кождий своєму братови від ваших сердець». — Мат. 18:21-35.

З сих вже прикладів — а таких Ісус сказав більше — пізнаємо, до кого маємо звертатися о прощення наших гріхів, і коли можемо сподіватись прощення їх.

Священники учать, що Ісус по своїм воскресенню дав своїм апостолам власть відпускати людям гріхи, а ті знова передали сю власть своїм наслідникам, а сі священникам. Бо кажуть, Ісус сказав такі слова: «Мир вам, як мене післав Отець, і я посилаю вас. І, се промовивши дунув і сказав їм: Прийміть святого духа; кому відпустите гріхи, відпустяться їм, а кому задержите, задержаться». — Йоана 20:21-23.

Погляньмо тепер до св. Письма. Если апостоли розуміли сі слова так, як розуміють їх теперішні попи, і если сповідали людей і відпускали їм гріхи, тоді священники мають правду. Але если апостоли розуміли сі слова инакше і не сповідали людей, тоді напевно правда буде по стороні апостолів, а для священників лишиться неправда, фальш і облуда.

В Діяннях Ап. (2:14-41) записана интересна подія. В пятидесятый день по воскресенню Ісуса апостоли отримали св. духа і під впливом того стали говорити ріжними мовами. Мимо йдучі Жиди насміхались з них, кажучи, що апостоли п'яні. На се ап. Петро вияснив причину сього і пояснив їм, що Ісус, котрого вони розпняли, був їх Мессією. Жиди, почувши се, помякли серцем і питали апостолів: «Що-ж нам робити, мужі брати!» Другої нагоди від сеї, щоби оказати свою власть над людьми грішними, здається, апостоли не

мали в своїм життю. Отже, що-ж читаємо? Чи Петро або котрий з апостолів сказав Жидам: Приходіть кождий з вас по черзі до нас, і впадьте нам до ніг і визнайте свої гріхи перед нами, а ми вам даруємо, бо Ісус, Мессія ваш, передав нам таку владсть? Ні! ніхто ані єдиним словом не згадував про щось подібне. Але читаємо там, що Петро сказав так: «Покайтеся і нехай кождий з вас охреститься в імя Ісуса Христа на відпущенне ваших гріхів... Спасайте себе того переверотного роду». А ті, що прийняли його слова, охрестились; і пристало того дня около три тисячі душ.

Друга подібна нагода надарилася до сього кілька днів пізнійше. Петро йдучи з Йоаном до храму оздоровив кривого чоловіка від уродження. Тоді він промовляв до счудованої товпи людей і знова ані слівцем не згадав про сповідь або свою владсть відпускати гріхи. Але сказав: «Покайтеся і наверніть ся». (Діяння Ап. 3:12-19) Ще се? Чи ап. Петро забув за свою владсть? Чому не користас з неї?

Погляньмо, як сю річ розумів другий ученик Ісуса Йоан? В своїм первім посланню (1:6-10; 2:1) пише так: «Коли ходимо в світлі, як і Бог Отець є в світлі... кров Ісуса Христа Його Сина очищає нас від усякого гріха... Коли визнаємо наші гріхи Він (Бог Отець) вірний і праведний, щоби простив нам наші гріхи і очистив нас від усякої неправди... Мої дітоньки се вам пишу, щоби ви не грішили. Та коли хто й згрішить маємо заступника перед Отцем, Ісуса Христа праведника». Зі слів св. Йоана бачимо, що визнавати гріхи маємо Отцю небесному, але через одного заступника, котрим є Ісус Христос. Отже й сей ученик не приписує собі власти відпускати комусь гріхи й не радить йти сповідатися перед апостолами, але перед Богом за посередництвом Ісуса Христа, котрий своєю смертю переблагав — задосить учинив за гріхи цілого світа. «Я є дорога і правда і

житте: ніхто не приходить до Отця, як тільки мною», — сказав Ісус. — Йоан 14:6.

Послухаймо, що говорить ще ап. Яков: «Визнавай-те один одному гріхи». Отже й він також не наказує йти до священників визнавати свої гріхи, а тільки нехай йде один до одного, хто перед ким задовжився, а опісля нехай у Бога просить прощення.

Так само учив ап. Павло в посланню до Галат (6:1, 2): «Брати, коли й опанує чоловіка який гріх, ви духові направляйте такого духом тихости». Чому-ж не радить йти до сповіди до якого з апостолів, а тільки, щоби напутити такого в душі лагідности?...

А у Діяннях Ап. (10:43; 22:16) читаємо: «Відомо нехай вам буде мужі, брати, — сказав Павло до Жидів, — що через Нього (Ісуса Христа) проповідується вам прощення гріхів». «Про сього всі пророки свідкують, що всякий, хто вірує в Нього, відпущенне гріхів прийме через імя Його», — так казав Петро. А св. Лука (24:46, 47) пише: «Так написано, що Христос буде терпіти і воскресне з мертвих в третій день; і в Його імя голоситися буде покаянне і відпущенне гріхів між усіма народами». Видимо, що апостоли ще не знали такої практики, яку завели з часом попи.

Ісус сказав ще такі слова до апостолів: «Що звяжете на землі, буде звязане на небі; а що розвяжете на землі, буде розвязане на небі... Ще кажу вам: що коли двох з вас згодиться на землі про всяку річ, якої просити будуть, станеться їм від Отця мого, що на небі». Сі слова сказав Ісус, як заключенне отсих слів: «Коли ж згрішить проти тебе твій брат, іди і викажи йому між тобою і ним самим. Коли тебе послухає, ти позискав брата свого. А коли тебе не послухає, візьми зі собою ще одного або двох, щоби при устах двох або трьох свідків було стверджене кож-де слово. Коли-ж їх неслухає, скажи церкві; а коли церква не послухає, нехай буде тобі так, як поганин

І митар». (Мат. 18:15-19) Коли ти так поступиш а він помимо того буде уператись в злім і не схоче признатись до гріха, тоді такий нехай буде тобі не брат а поганин. За такого і я в небі буду його також уважати, — сказав Ісус.

Через гріх першого чоловіка цілий світ попав в неволю гріха зістав немов звязаний гріхом. Бог післав свого Сина на землю увільнити світ з неволі гріха. Хто увірував, що Ісус Назорей був Сином Божим і Мессією світа або Христом і покався і вступив в Його сліди, сей ставав вільний від гріха. Если апостол проповідував о Ісусі і з людей хто повірував в Його слова і став чинити так, як учив Ісус, тоді він ставав звільнений від гріха, був розвязаний з гріха. Бо «всякий, що робить гріх, є невольником гріха» — учив Ісус. «І хто буде пробувати в моім слові, справді буде учеником моім, і зрозуміє правду і правда визволить його». (Йоан 8:31-34) Тими, при помочи котрих вони визволялися з кайдан гріху, пізнавши правду о Ісусі, були Апостоли. Отже вони розв'язували.

Але були й такі, що не вірили словам апостолів, і ставали ще більше уперті і затверділі проти правди, а тим самим і в своїх гріхах; або їх гріхи були їм задержані. Таке случилось за часів Ісуса. Коли фарисеї мимо наглядного доказу не хотіли прийняти правди, тоді Ісус сказав: «На суд я прийшов в сей світ, щоб невидючі бачили, а видючі стали сліпими». Учвши се фарисеї сказали: «Чи й ми сліпі?» На се Ісус відповів їм: «Коли-б ви сліпі були, не мали-б гріха; тепер же кажете, що бачимо, — тому гріх ваш остається», — гріх ваш задержується вам на далі. — Йоан 9:39-41.

Так подібно були задержувані людські гріхи і через апостолів.

Але з яким лицем і чолом теперішні поли можуть рівнати себе з апостолами і причисляти себе до послідувателів Ісусових? — Се переходить всякі границі.

«СЛУЖБА БОЖА» І ПРИЧАСТІЄ — ЩО СЕ!

Для католика або православного нема важнішого і труднішого питання над «службу божу» і «причастіє». Кождий з них вірить, що священник мають власть і силу, висказавши певні слова перемінити хліб в правдиве тіло Ісуса а вино в правдиву і дійсну кров Його; що учинити се може він тільки в часі т. зв. «служби божої», що Ісус є дійсно цілий присутній на престолі в чаші, і що священник причащається, його або зїдає його; і то називається «службою божою». Також вірять, що звичайний вірний, відбувши сповідь, може зїсти се «тіло і кров Ісуса», се є цілого Ісуса, що є маленький кусник хліба умочений в вині; се називають причастієм». Також вірять, що таку «службу божу» можна купити за гроші і жертвувати за здоровими, за помершими або на иншу ціль.

Священники учать, що «службу божу» установив сам Ісус Христос і дав власть апостолам і їх наслідникам повтаряти се аж до кінця світа. Вони навчають, що за кождий раз Ісус Христос в їх руках вдруге умирає, і що заслуга «служби божої» є така велика, якою була заслуга смерти Ісуса Христа на Голгофі.

Сі твердження хочемо розібрати на підставі св. Письма. Віримо, що кождий читач прочитавши з увагою, дійде сам до правди. Для усунення всяких недозрінь наведемо цитати з Біблій переведених католицькими священниками.

Ся подія описана в євангелії Матея 26:26-29; Марка 14:22-25; Луки 22:17-21 і в 1 до Кор. 11:23-26. Однак тільки у двох послідних сказано яснійше, на котрі священники опираються як на доказ, що Ісус дав їм власть відправляти «служби». Наведемо їх ось тут для вигоди читача.

Читаємо таке: «Ісус взяв чашу, віддав хвалу (зложив подяку) і сказав: Візьміть її і розділіть її між себе. Бо кажу вам, що не пити му з плоду винограднього,

поки не прийде царство Боже. І взяв хліб, віддав хвалу і переломив і дав їм, кажучи: Се є моє тіло, що за вас дається. Робіть се на мою пам'ятку... Так само і чашу по вечері, кажучи: Ся чаша є новий завіт в крові моїй, що за вас проливається». — Лука 22:17-21.

В першій посланню до Коринтян Павло пише: «Бо я прийняв від Господа, що й вам передав, що Господь Ісус тої ночі, котрої був виданий, взяв хліб і, віддавши хвалу, переломив і сказав: Се є моє тіло, що за вас є ломане. Се чиніть на мою пам'ятку. Так само і чашу по вечері, кажучи: ся чаша є новий завіт у моїй крові. Се чиніть, скільки разів пити будете, на мою пам'ятку. Бо скільки разів їсте сей хліб і чашу со пете, смерть, Господню оповідаєте (звіщаєте), аж Він прийде».

Перечитайте уважно ще раз слова записані в Луки і до Коринтян і глядайте, чи сказано де в них, щоби Ісус дав апостолам владу перемінювати хліб і вино в Його тіло і кров? Ані слова про се! Чи сказав до них: маєте приносити Мене щодень на жертву? Також ні! А що-ж? — «Се чиніть на мою пам'ятку». Що значить, робити щось на пам'ятку чогось або кого?

Наш нарід до нині обходить пам'ятку скасування панщини або пам'ятку смерті Тараса Шевченка або пам'ятку смерті або уродин іншої заслуженої особи. І нікому не треба пояснювати, що значить пам'ятка смерті або уродин сего або того; бо кождий розуміє се добре. Питанне тепер: Про яку пам'ятку говорив Ісус? Або що Ісус Христос хотів через се показати, коли взяв хліб подякував Богу, переломив його і дав ученикам кажучи: Се є моє тіло, що за вас ломиться, дається? Так само, коли взяв чашу з вином, і зложив подяку Богу і подав ученикам кажучи: Ся чаша є новий завіт в моїй крові, що за вас проливається. Візьміть її і розділіть її між себе, се є, випийте вино з неї. Що Ісус хотів тим установити? Найкращу від-

повідь на се дає нам апостол Павло, котрому пояснив сам Ісус Христос. Павло каже: «Бо скільки разів їсте сей хліб і п'єте чашу, смерть Господа (Ісуса Христа) оповідаєте». — Іншими словами Ісус установив се яко пам'ятку своєї смерті. Переломанне бохонця хліба і випиття вина з чаші образowo представляло смерть Ісуса Христа на кресті, де Його тіло було прошите гвоздями і копієм, неначе той хліб переломаний, а кров Його виплила з Нього, як те вино з чаші. Сю пам'ятку смерті Ісуса Христа ученики мали обходити в річницю Його смерті.

Священники учать, що Ісус Христос на їх слова сходить з неба і за кожним разом умирає на престолі в таїнственный спосіб, що кожда «служба божа» се повторенне смерті Ісуса Христа на Голгофті. Апостоли учили не так. Ап. Петро учив: «бо Христос раз умер за наші гріхи, праведник за неправедних, щоби привести нас до Бога». (1. Петра 3:18) Ап. Павло учив: Знаємо, що Христос, уставши з мертвих, уже більше не умирає; смерть не має вже над ним власти». (до Римл. 6:9) Ап. Павло доказуючи Жидам, що Ісус був Сином Бога і Мессією і тому був більший, як найвисший їх первосвященник Арон, каже: «Бо і годилося, щоби ми мали такого Первосвященника: святого, невинного, непорочного, відлученого від грішників і вивисшеного понад небеса, котрий не має потреби кожного дня як священники, приносити жертви аперед за свої гріхи відтак за гріхи народу. Бо се зробив Він раз жертвувавши себе самого». Бо Христос не увійшов в святиню*) зроблену руками, котра була образом (взором) правдивої, а до самого неба, щоби тепер являтися перед лицем Бога за нас. Ані щоби часто прино-

*) Жидівські священники, принісши жертву на дворі, входили опісля з кров'ю пожертвованої худоби до Святаго Святых і кропили нею Ублагальню, місце Божого Милосердя.

сити себе самого, як первосвященник входить до святині що року з чужою кров'ю, — інакше бо мусів би часто терпіти... Христос раз приніс себе в жертву, щоби понести гріхи многих. (Ісус) сказав: Се їду, виповнити волю твою, Боже... По сій то волі ми сьмо освячені одноразовим принесенням тіла Ісуса Христа... Кождий же (жидівський) священник стоїть щоденно і служить, і часто приносить ті самі жертви, котрі ніколи не можуть зняти гріхів. А Він (Ісус Христос) приніс одну жертву за гріхи і сидить всегда по правиці Бога. — до Жидів 7:26, 27; 9:24-28; 10:9-12.

Отже з сих слів апостолів кождий може переконатись, що Ісус раз умер і більше вже не може умирати або, що не потреба що день приносити Ісуса Христа на жертву або умертвляти Його; або, що наука священників о «службі божій» се їх власна вдумка, з чого мають великі доходи... і гріх.

Священники ще учать, що Ісус Христос обіцяв дати людям їсти своє тіло і пити свою кров, і що се сповнив Він вечером, день перед своєю смертю. Справді Ісус учив: Істино, істино говорю вам: Если не будете їсти тіла Сина Чоловічого і не будете пити Його крови, життя не будете мати в собі. Хто їсть моє тіло і п'є мою кров, той має життє вічне, і я воскресу Його в останній день. Тіло моє є правдивий корм, а моя кров се правдивий напій. (Йоан 6:53-55) Що ці слова означають? Чи мусимо дословно їсти Його тіло і пити його кров? Ні! Сам Ісус пояснює, як треба розуміти їх. «Тіло не помагає нічого. Слова, що я їх вам говорив, се дух і життє». Або, мої слова треба духово, символічно розуміти, не матеріяльно. (Йоан 6:63) «Як післяв мене живий Отець і я живу Отцем, так хто їсть мене, той буде жити мною». — Йоан 6:57.

Питання тепер, як Ісус їв свого Отця і жив Ним? Если будемо се знати, тоді спізнаємо, як і ми маємо

Його їсти і жити Ним. Се знова поясняє сам Ісус Христос. Коли Він сидів при керниці Якова коло міста Сихар, ученики, принісши з міста хліб, сказали: Равві, — учителю їдж! Він же сказав: Я маю страву їсти о котрій ви не знаєте. А ученики говорили між собою, чи хто приніс йому їсти? Сказав (пояснив) їм Ісус. Моя страва є, щоби я творив волю Того, що мене післав і виконав Його діло». (Йоан 4:32-34) Так їв Ісус Христос свого Отця. Такою стравою, таким хлібом кормився Він: — сповняв волю свого Отця і жив Ним. Так подібно і ми маємо їсти Ісуса Христа, маємо сповняти Його слово, і будемо жити Ним. Він воскресить в останній день навіть і тих, що помиралі і будуть Ним жити.

Подібне пояснення, що значить «страва або хліб» подає Йоан в 6-ій голіві. «Старайтеся», — сказав Ісус до людей, що їх накормив п'ятьма хлібами, — «не о страву, котра гине, а о страву, котра перебуває в житті вічне». І люди зрозуміли, що Ісус під стравою розумів: сповняти діла Божі. Бо «сказали йому: Що маємо робити, щоби сповняти діла Божі?» Ісус, відповідаючи, сказав їм: ото діло Боже, щоби ви вірували в Того, кого Він (Отець) післав. Се значить, щоби вірували в Ісуса Христа, що Він прийшов умерти і відкупити їх і дати їм життя; або що Він є Божим хлібом, що зійшов з неба дати світові життя. «Я є хліб життя», — сказав Ісус «Хто до мене приходить не буде голодний, а хто вірить в мене, не буде ніколи спрагнений». (Йоан 6:27-35) Так також треба розуміти і слова Ісуса, які сказав до апостолів вечером перед своєю смертю.

Священники боронять свої «служби божої» і кажуть, що Ісус в такій важкій хвилі не говорив би до апостолів символічними словами. Вони відчай забули, що того самого вечера Ісус сказав про себе: «Я є дорога, правда й життя». «Я є правдива виноградина, а Отець мій є виноградар... ви є віти (галуз-

ки) (Йована 14:6; 15, 1-5). Ніхто не скаже, що по сих словах з Ісуса зробилася дорога або виноградина. Отже по докладнім і розумнім поясненню слів св. Письма, бачимо, що Ісус Христос не устанавляв «служби божої». — Бачимо, що твердження священників се великий фалш і зневага Ісуса Христа, Сина Божого і є великим гріхом перед Богом. Таким самим великим гріхом є і причастіє».

* * *

«Знай, що в останні часи настануть времена люті, бо люде будуть самолюбні, срібллюбні, чванливі, горді, безбожні, люті ...вороги добра, ...люблячі більша розкоші, як Бога... від таких відвертайся». 2. Тим. 3:1-5.

Опираючись на пророцтвах Божого слова, котрі тепер сповняються ми заявляємо, що одинокою надією для людей, щоби отримати мир і щастіє — се царство Боже, о котре Ісус казав молитися.

Тому кличемо: Станьте під прапор правди, котрий вкаже вам правдиву дорогу з якої не зблудите — дорогу до життя через Царство Боже.

Для того звертаємось до всіх і заявляємо, що наші слова правдиві. Если не вірите нам на наші слова, радимо вам щиро: Читайте Біблію — бо се слово самого Бога. Читайте самі і самі за себе думайте, бо нарід мій гине через незнанне — каже Бог через пророка Осію 4:6.

МІЖНАРОДНЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІЇ

Хто хоче розумно читати Біблію і розуміти події, які відбуваються в світі, і знати, який буде їх кінець повинен перечитати наступні книжки:

БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ

ГАРФА БОЖА

ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (історія світа очима твоїми. 300 картин). Ст. 200. Ціна в папер.

ДЕНЬ ПІМСТИ

**МІЛІОНИ З ЛЮДЕЙ ТЕПЕР ЖИЮЧИХ НЕ ПОМРУТЬ
НАМЕТ ТІНЯМИ ЛУЧШИХ ЖЕРТВ**

ПІСНІ ЗОРІННЯ ТИСЯЧЛІТТЯ (Духовий співанник)

СВІТ В ЗАКОЛОТІ — ЧОМУ? — РАТУНОК

ЦАРСТВО, ЯКОГО ВСІ БАЖАЮТЬ

ПЕКЛО ЩО ВОНО Є? ХТО, ТАМ Є?

ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ

«ВАРТОВА БАШТА» (місячний журнал)

International Bible Students Association
Ukrainian Department.
18 Concord St., Brooklyn, N. Y.